

Posudek oponentky bakalářské práce

Terezy Zimmerové zpracované na téma *Mediace*

Posuzovaná bakalářská práce je rozdělena do 7 kapitol (vč. závěru). Práce svým obsahem i rozsahem (62 s, z toho 5 s. příloh) odpovídá odbornému zaměření katedry i požadavkům kladeným na bakalářské práce. Autorka v práci využila – jak uvádí v soupisu bibliografických citací – 34 prameny, z toho 4 cizojazyčné. Bibliografie doplňuje počet pramenů o 4 nové tituly, z toho je 1 cizojazyčný (ostatní prameny jsou uvedeny již v SBC). Předložená bakalářská práce v rozsahu i použitím zahraničních titulů překračuje požadavky kladené na tento typ práci.

Práce Terezy Zimmerové je logicky členěná – autorka v ní nejprve ozřejmuje východiska své práce a základní pojmy (konflikt, mediace a s ní související pojmy – vyjednávání, soud, arbitráž). A v převážné části obsahu postupně vysvětluje mediaci jako specifický nástroj řešení konfliktů s využitím třetí, neutrální strany. Proto je v textu věnována samostatná pozornost také roli mediátorů a jejich typům, respektive přístupům k mediaci, interdisciplinárnímu významu mediace (využití mediace v různých oborech, respektive oblastech činnosti) a rozvoji mediace v ČR. Práce je psaná srozumitelným jazykem, na přiměřené odborné úrovni. Přehlednost textu poněkud snižují místy dlouhé a v textu neoznačené přehledy (např. na s. 9, 13-14 a 36-37), autorka přitom jinde v práci uvádí přehledy standardně, tj. pomocí odrážek. Toto mé konstatování však nijak nesnižuje odbornou úroveň posuzované bakalářské práce, z níž je patrné zaujetí autorky tématem, i solidní orientace v něm.

Dílčí výhrady mám k formální úpravě práce (např. 1. kapitolu tvoří necelá 1 strana textu, do členění obsahu se u 3. kapitoly dostala subkap. s označením 3.0 a soupis bibliografických citací a bibliografie obsahují některé shodné tituly, navíc jsou oba tyto seznamy poněkud méně přehledné) a v textu je rovněž několik prohřešků oproti jazykové normě (např. Česká Republika, psaní údaje o procentech bez mezer a uvádění rozkaz.

způsobu viz s tečkou, jako by šlo o zkratku) a věcných pochybení (chybně uvedené odkazy na 2.2.2 a 2.3 na s. 18, pravděpodobně chtěla autorka odkázat na části 3. kapitoly, na s. 32 je uveden odkaz na 2.1 místo 3.2).

Pro rozpravu nad bakalářskou prací nabízím následující otázky:

- Může autorka znovu – pokud možno co nejjednodušeji / srozumitelně pro poučené laiky odlišit od sebe pojmy: smírčí (komise) – rozhodní (soud) – arbitráž, respektive mediace - facilitace?
- Diplomantka píše o mediaci jako o metodě, technice, eventuálně „strategii“ (tento pojem přímo nepoužívá) řešení konfliktů. Jak by tedy definovala mediaci z hlediska metodologického?


Závěr:

Celkově hodnotím bakalářskou práci Terezy Zimmerové zpracovanou na téma Mediace spíše pozitivně. Autorka v ní prokázala svoji solidní orientaci v tématu a schopnost pracovat s odbornými prameny. Ve shodě s ní doufám, že práce „nezapadne prachem v knihovnách“.

Domnívám se, že předložená bakalářská práce odpovídá požadavkům kladeným na tento typ prací, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 5. února 2009

PhDr. Michaela Tureckiová, CSc.



1-2 2009 výsledek
obhajoba 2009